

חֵלוֹם נוֹרָא.

בְּעֶרְב־שִׁכְבִּי פָּרוּחַ נִקְפְּרַת
עַל אִם הַדְּרָה, בֵּין שְׂדֵמֹת עֹזֹבוֹת,
שָׁמַיִם עֹבְרִים כְּגִיֵּת עֹפְרַת
הַעִיקוּ עַל בְּצוֹת רְקֹבוֹת.
אֶךְ בְּלֵיל חֲלָמֵי נְחִילֵי דְבוּרִים
עִם רוּחוֹת חֲמוֹת בְּשִׂדְמוֹת
וְזָבֵב קָרְנִים דּוֹסְמוֹת.
כִּי הִיוּ חֲמִים וְשִׁלּוּיִם הָאוּרִים...
יִשְׁבְּתִי עַל גֹּזַע קְרוֹת שֶׁל אֵילָן:
חֲבִהּוּקוֹ דְבוּרִים, כִּי עֲלוּ נְחִילָה,
הַתְּעַלְסוּ צְפָרִים וְכֹל גִּשְׁמַע קוֹלֵט
וְאֲשֶׁר שִׁבְתוֹן בְּעוֹלָם...

דקבר 1914.

